

Διχόνοια – εθνικός διχασμός (διαχρονική κατάρα στο γένος των Ελλήνων)

«Μήνιν άειδε, θεά, Πηληιάδεω Αχιλλεύς
ουλομένην, ή μυρι'Αχαιοίς άλγε έθηκε, ...
»... Εξ ού ερίσαντε Ατρείδης τε άναξ
ανδρών και δίος Αχιλλεύς ..... »
(Ομήρου Ιλιάς /8^{ος} αιών π.Χ.)¹

«Μην ειπούν στο στοχασμό τους Τα ξένα
έθνη αληθινά : Εάν μισούνται αναμεσό τους.
Δεν τους πρέπει ελευθερία»
(147^η στροφή Ελληνικού Εθνικού Ύμνου)

Ο Πρώσος Στρατηγός Καρλ φον Κλαούζεβιτς (1 Ιουλ. 1780 – 16 Νοε. 1831), συγγραφέας περί της θεωρίας και πρακτικής του Πολέμου, στο σημαντικότερο έργο του «Περί Πολέμου» κάνει μία εμπειριστατωμένη ανάλυση της εξελίξεως της στρατηγικής, της τακτικής και της φιλοσοφίας του Πολέμου, που διδάσκεται μέχρι και σήμερα στις στρατιωτικές ακαδημίες των δυτικών Κρατών. Περίφημη έχει παραμείνει η αποστροφή του · «Πόλεμος, είναι απλώς η συνέχιση της πολιτικής με άλλα μέσα». Ανατρέχοντας την πολιτικοστρατιωτική ιστορία του Γένους των Ελλήνων, από της “ληξιαρχικής πράξης γεννήσεώς του” (Ιλιάδα του Ομήρου /8^{ος} αιών π.Χ.) και μελετώντας τις πολεμικές περιπέτειες και τις συγκρούσεις, τα αίτια και τα αποτελέσματα αυτών μέχρι σήμερα, θα μπορούσε, πιστεύω, κάποιος μελετητής να παραφράσει την ανωτέρω αποστροφή σε ελληνική “έκδοση” · «Πόλεμος είναι η συνέπεια εσφαλμένων διπλωματικών επιλογών πολιτικής με άλλα μέσα». Ο Πόλεμος είναι μία ακολουθία γεγονότων της οποίας ο τελευταίος όρος δεν είναι πάντα η ένοπλος σύρραξη, δεν είναι ο αυτοσκοπός. Στη σημερινή εποχή του αβάστακτου κυνισμού και της καλλιεπούς ρητορικής υποκρισίας (του πολιτικού πολιτισμού!), ο αυτοσκοπός στην ουσία, είναι το κέρδος, τα συμφέροντα, με ότα περιλαμβάνουν και όπως αυτά εκφράζονται με την “καθώς πρέπει, ευγενή διπλωματική ρητορική” (ζωτικός χώρος, εδαφική κυριαρχία, γεωπολιτικά πλεονεκτήματα, οικονομικές εκμεταλλεύσεις, ... ουσιαστικά δηλαδή, χρήμα, περισσότερο ή λιγότερο χρήμα, πάντα όμως χρήμα), επιβεβαιώνοντας την ρήση του Πλάτωνος (427 – 347 π.Χ.) · «δια την των χρημάτων κτήσιν πάντες οι πόλεμοι γίνονται». Για την επίτευξη αυτού του σκοπού οι Πολιτικοί σχεδιάζουν και προχωρούν σε ένα αναίμακτο πόλεμο, όπου «ο ισχυρός προχωρά όσο του επιτρέπει η δύναμή του, και ο αδύναμος υποχωρεί όσο του επιβάλλει η αδυναμία του» (Θουκυδίδης /454 – 394 π.Χ.). Στην περίπτωση αποτυχίας του αναίμακτου αυτού πολέμου των διπλωματικών διαπραγματεύσεων και επιλογών, ακολουθεί ο αιματηρός πόλεμος τα αποτελέσματα του οποίου, καταστροφικά ούτως ή άλλως, έχουν τις ανάλογες επιπτώσεις στους αντιμαχόμενους.

¹ «Ψάλε μου Θεά την οργή του Αχιλλέα, του γιου του Πηλέα, αυτή την καταραμένη οργή, που προξένησε στους Αχαιοούς αμέτρητες συμφορές ..... από τότε που έπεσε το μίσος για πρώτη φορά ανάμεσα στο βασιλέα γιο του Ατρέα και το θεόμορφο Αχιλλέα ..... ».

Η τρισχιλιετής Ιστορία της Ελλάδος είναι μία σειρά συχνών πολεμικών συγκρούσεων. Πόλεμοι αμυντικοί, πόλεμοι επιθετικοί, πόλεμοι εμφύλιοι. Αμυντικοί για την απόκρουση ληστρικών επιθέσεων αρπακτικών βαρβάρων γειτόνων και όχι μόνον, επιβουλευομένων την ελευθερία και την εδαφική ακεραιότητα της Πατρίδος. Επιθετικοί διά την ανάπτυξη εμπορίου, διάδοση πολιτισμού, πρόληψη σχεδιαζόμενης επίθεσης. **Εμφύλιοι**, οι χειρότεροι, φονικότεροι, αιματηρότεροι όλων. Γενεσιουργός αιτία αυτών η **Διχόνοια**, η χωρίς λογική και κρίση διαμάχη. Αυτή η ανίατη ασθένεια στο DNA του Ελληνισμού, κατάρα του έθνους, προπομπός του **Διχασμού** που πυροδοτεί πάθη και μίσος, χωρίζει τους Έλληνες σε αντιμαχόμενα στρατόπεδα και επιφέρει εθνικές συμφορές.

- Η Ιλιάδα, το ιστορικό έπος του Τρωικού Πολέμου (8^{ος} αιώνας π.Χ.) άρχισε με την **Διχόνοια** μεταξύ του Αγαμέμνονος και του Αχιλλέως.

- Ο Πελοποννησιακός Πόλεμος (431 – 404 π.Χ.) μεταξύ των δύο τότε υπερδυνάμεων του πολιτισμένου κόσμου, των Αθηνών και της Σπάρτης, κατέστρεψε τα επιτεύγματα του Χρυσού 5ου αιώνα π.Χ, κληροδότησε την **Διχόνοια** ως παρακαταθήκη και άλλαξε αποφασιστικά την τύχη του Ελληνικού Έθνους.

- Ενωμένοι, υπό την ηγεσία του Μ. Αλεξάνδρου, οι Έλληνες έφθασαν μέχρι τις Ινδίες (326 π.Χ.). **Διχασμένοι** μετά τον θάνατό του (323 π. Χ.), αλληλοσπαρασσόμενοι, διέλυσαν το έργο και το όραμά του.

- «Η Πόλις εάλω» (1453 μ.Χ.). Η Κωνσταντινούπολις, το τελευταίο οχυρό του Ελληνισμού, ουσιαστικά δεν έπεσε από τις βάρβαρες δυνάμεις των Οθωμανών Τούρκων. Ο Μωάμεθ απλώς έδωσε την χαριστική βολή στο σώμα της Πόλης το τραυματισμένο από τη ληστρική λαφυραγωγία της Δ΄ Σταυροφορίας (1204 μ.Χ.) του πάπα Ιννοκέντιου και το **Διχασμό** Ανατολικής – Δυτικής εκκλησίας.

- Η Επανάσταση του 1821, οι αγώνες των Ελλήνων, η αφετηρία της αναγέννησης και της δημιουργίας του Ελληνικού Κράτους, της παλιγγενεσίας του Έθνους των Ελλήνων. Μία Επανάσταση από ένα Έθνος ακέφαλο, σκλαβωμένο επί 400 χρόνια, χωρίς ηγεσία, χωρίς οργανωμένο εκπαιδευμένο και εξοπλισμένο στρατό. Χωρίς καμία εξωτερική στήριξη, τουναντίον, αντιμέτωποι με την γενικευμένη στην Ευρώπη εχθρότητα και το μαχητικό πείσμα Μέτερνιχ², οι Έλληνες, χάρις στην εκπληκτική εξάχρονη αγωνιστική αντοχή των στρατευμένων (αγροτών, ναυτών, ...) που αξιοποιείται κατάλληλα από μία πολυδιάστατη εξωτερική πολιτική φωτισμένων πατριωτών, φθάνουν μέχρι την Συνθήκη του Λονδίνου που οδήγησε τελικά στην ανεξαρτησία τους (1827). Πρώτος Κυβερνήτης του νεοσύστατου Ελληνικού Κράτους, ο Ιωάννης Καποδίστριας, μέγας άνδρας, εξέχουσα πολιτική και ηγετική προσωπικότητα της Ελλάδος. Στη συνέχεια ....; Ο υποβόσκων ραγιαδισμός τεσσάρων αιώνων αφυπνίσθηκε, με τα συμπτώματά του (έχθρα, δυσπιστία, απειθαρχία, ανταρσία) αναζωπυρούμενα

---

² Κλέμενς φον Μέτερνιχ. Αυστριακός διπλωμάτης (1773 – 1859). Υπουργός Εξωτερικών από το 1809 και Καγκελάριος της Αυστρίας (1821 – 1848). Ενάντιος στην Ελληνική Επανάσταση 1821 και σε κάθε φιλελεύθερο δημοκρατικό εθνικοαπελευθερωτικό κίνημα.

υπό την άθλια υπόθαλψη των “προστάτιδων” μεγάλων Δυνάμεων. Επικράτηση του καταστροφικού, μοιραίου αντικοινωνικού «εγώ», **Διχόνοια**, δολοφονία του Κυβερνήτου (1831), **Διχασμός**, εμφύλιος πόλεμος (Στρατιωτικοί - Πολιτικοί), επιβολή Βασιλείας υπό την εγγύηση των “προστάτιδων”, Βαυαροκρατία, Χρεοκοπία. Ο Ατυχής Πόλεμος 1897, μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας στην οποία συμπαρίστανται προκλητικά οι μεγάλες δυνάμεις Αγγλία και Αυστρία και ιδιαιτέρως εχθρικά προς την Ελλάδα η Γερμανία, καταλήγει σε τραγωδία (καταβολή πολεμικής αποζημίωσης, νέος δανεισμός, Διεθνής οικονομικός έλεγχος).

- Οι Βαλκανικοί Πόλεμοι 1912 – 1913. Από τις λαμπρότερες σελίδες της Ιστορίας μας. Τα παιδιά της Ελλάδος, υπό την εξαιρετική ηγεσία των Αρχιστρατήγου Βασιλέως Κωνσταντίνου και Πρωθυπουργού Ελευθερίου Βενιζέλου, αγωνιζόμενα ηρωικώς, εξάλειψαν την βαριά ήττα του 1897 και διπλασίασαν την έκταση και τον πληθυσμό της Πατρίδος, αναδεικνύοντάς την σε ένα ισχυρό, υπολογίσιμο κράτος στα Βαλκάνια και γενικότερα στην Ευρώπη. Αυτό όμως δεν αρέσει και τόσο(!) στους μεγάλους Συμμάχους μας που με κυνισμό κάθε φορά, βγάζουν την φιλία και την υποστήριξή τους, σε πλειοδοτικό διαγωνισμό συμφερόντων. Τρομερή ξέσπασε η **Διχόνοια** η δολερή και ταχύτατα εξελίχθηκε στον εθνικό **Διχασμό** που οδήγησε την Χώρα σε καταστροφική οπισθοδρόμηση (Μικρασιατική Καταστροφή, Χαμένες Πατρίδες, Προσφυγικό, Συρρίκνωση του Ελληνισμού).

- Το Έπος του 1940 – 1941. Η αποκορύφωση του μεγαλείου της πολεμικής, και όχι μόνον, αρετής των Ελλήνων. Εθνική ενότητα, ενθουσιασμός, αποφασιστικότητα, μεγαλουργία της Ελληνικής ψυχής, η καλλίτερη ώρα του Ελληνικού Λαού. Παγκόσμια αναγνώριση και θαυμασμός, έπαινοι και υποσχέσεις. «Έπεα πτερόεντα», λόγια του αέρος που πολύ γρήγορα ξεχάστηκαν από τους συμμάχους, δήθεν φίλους, χάρις και στην δική μας ανευθυνότητα και ανοχή. Και ενώ ο πόλεμος εμαίνεται οι μεγάλοι “φίλοι” μας και συμπολεμιστές, εν αγνοία μας, ανέντιμα και «...με μπαμπεσιά », παζάρευαν πλειοδοτικά την τύχη του Λαού μας καθώς και των άλλων Χωρών της Βαλκανικής. (Μόσχα/1944, Γιάλτα/1945)³. Η δυστυχία του να έχεις φίλους-προστάτες! «Αν έχεις τέτοιους φίλους τι τους θέλεις τους εχθρούς;». Όμως το καταραμένο σύνδρομο της **Διχόνοιας** καιροφυλακτεί. Τα πάθη, η μισαλλοδοξία, τα μίσση, φουντώνουν. Ο **Διχασμός** αναδύεται ορμητικός και κατορθώνει τάχιστα να μετατρέψει ένα μεγαλειώδες ηρωικό Έπος έξι μηνών (Οκτ. 1940 - Απρ. 1941) και μία δυναμική Εθνική Αντίσταση (1941 – 1944) σε ένα θλιβερό καταστροφικό και αιματηρότατο εμφύλιο πόλεμο (1944 -1949) που ρήμαξε κυριολεκτικά την Πατρίδα με νεκρούς, καταστροφές και παράπλευρες απώλειες, περισσότερες εκείνων της συμμετοχής μας στον Β΄Π.Π. Ο Διχασμός συνεχίζεται δικαιώνοντας την άποψη, «Έλληνας χωρίς μίσος, είναι μισός». Παράνομος Μηχανισμός Κ.Κ.Ε., Εξορίες, Φάκελοι Κοινωνικών Φρονημάτων, Αποστασίες, Επανάσταση, Μεταπολίτευση, Ίμια, Σκόπια, Χρεοκοπία, Μνημόνια..... είναι τα αποτελέσματα αυτού του επάρατου **Διχασμού** που ταλανίζει την Πατρίδα μας μέχρι σήμερα. Βεβαίως σημαντική, ως συ-

---

³ Διάσκεψη Μόσχας (10 – 20 Οκτ. 1944). Συμφωνία Στάλιν-Τσώρτσιλ. Διάσκεψη Γιάλτας (4-11 Φεβ. 1945). Συνάντηση Τσώρτσιλ – Ρούσβελτ - Στάλιν. Έγινε το “μοίρασμα” των “σφαιρών επιρροής” των λαών της Βαλκανικής. Για την Ελλάδα συμφωνήθηκε · 90% Αγγλία!, 10% Ρωσία.

νήθως, σημαντικότερη και η συμβολή του “ενδιαφέροντος” των εταίρων συμμάχων και “φίλων”!

Σήμερα η Πατρίδα μας διέρχεται μια πολύπλευρη κρίση. Οι Έλληνες βιώνουμε μία πρωτόγνωρη, εξόχως επικίνδυνη πραγματικότητα, την σοβαρότητα της οποίας φαίνεται - τουλάχιστον από τον τρόπο αντιδράσεώς των – να αγνοούν πολλοί.

Οικονομικό – Μεταναστευτικό – Πανδημία covid-19 – Ελληνοτουρκικές Σχέσεις, συνιστούν ένα εύφλεκτο εκρηκτικό μείγμα προβλημάτων, εσωτερικών και διεθνούς εμβελείας, εν δυνάμει καταστροφικό. Στην εν εξελίξει “Νέα Τάξη Πραγμάτων” που δημιούργησε η “Παγκοσμιοποίηση”, Φιλίες, Συμμαχίες, Συνασπισμοί, Οργανώσεις, Σύμφωνα,.... συγκροτούνται και λειτουργούν με οδηγό τις αρχές και την κατά Θουκυδίδη εφαρμογή της ισχύος. Σε αυτή την πραγματικότητα λοιπόν, όπου «βήχουν στην Κίνα και κρουολογούν στη Δανία», αποτελεί ουστοπία για τα μικρά Κράτη, η επιβίωση του “μοναχικού καβαλάρη” στον πλανήτη. Απαιτείται ηγεσία με όραμα, διορατικότητα, ευέλικτη σκέψη, και ικανότητα στην εκτίμηση καταστάσεων, ώστε οι επιλογές της να ακλουθούν τους “ελέφαντες” των οποίων τα συμφέροντα εξυπηρετούν και τα δικά της.

Έχουμε κληρονομήσει μίαν πολύτιμη Ιστορία, που είναι θεματοφύλακας της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, δάσκαλος του παρόντος και οδηγός του μέλλοντος. Αυτή η ιστορία καταγράφει όλες τις περιπέτειες του έθνους μας. Σφάλματα και παραλείψεις ασφαλώς και έγιναν, από τις εκάστοτε πολιτικές και στρατιωτικές ηγεσίες. Βεβαίως σημαντικός ο ρόλος και καθοριστική η συμβολή των δήθεν “προστάτιδων” Μεγάλων Δυνάμεων. Μεγάλων, που σε πολλές περιπτώσεις, φάνηκαν απέναντι στη Χώρα μας ανέντιμες και ηθικώς πολύ μικρές. Όμως πάντα ο μεγάλος υπεύθυνος είναι και δυστυχώς παραμένει, η δηλητηριώδης **Διχόνοια**. Πραγματικός ένοχος, ο καταστροφικός **Διχασμός**.

Ας μην αυταπατώμεθα λοιπόν. Ας μη καταφεύγουμε, αφελώς, στην κακή τύχη, σε μεταφυσικές δυνάμεις και στις κατάρρες της Εκάβης⁴ για να δικαιολογήσουμε την κακοδαιμονία μας. Οι μόνοι υπεύθυνοι είμαστε μόνον εμείς οι Έλληνες. Απογοητευτική δυστυχώς απόδειξη, η πολιτική μας συμπεριφορά της τελευταίας 10ετίας, στην αντιμετώπιση του τετραπλού κρισιμότητας προβλήματος που αντιμετωπίζουμε. Αφόρητος λαϊκισμός, ασυνεννοησία, ανευθυνότητα, χυδαιότητα, μίσος, ... Πολιτικοί – Κόμματα Διχασμένα, Κοινωνία κατακερμα-

---

⁴ Τραγωδία του Ευριπίδη (427 π.Χ.). Η Εκάβη σύζυγος του βασιλέως της Τροίας Πριάμου, πολύτεκνη μητέρα 15 τέκνων (11 γιούς, 4 κόρες, μεταξύ των οποίων, ο Έκτωρ, η Κασσάνδρα, ...) τα οποία φονεύθηκαν ή αιχμαλωτίστηκαν στον Τρωικό Πόλεμο. Όταν φονεύεται και η τελευταία της παρηγοριά, το εγγονάκι της Αστυάναξ, (γιός του Έκτορα και της Ανδρομάχης), καταράστηκε τους Έλληνες. «Καταραμένοι να είναι οι Αχαιοί..... Σε πολέμους αδελφοκτόνους να χύνουν το αίμα τους. Το φαρμάκι της διχόνοιας να φωλιάζει στις φλέβες τους..... Μέχρι τη συντέλεια του κόσμου».

τισμένη: Οικονομικό, (Μνημονιακοί – Αντιμνημονιακοί). Μεταναστευτικό, (Ρατσιστές – Αντιρατσιστές). Πανδημία, (Εμβολιασμός – Άρνηση εμβολίου). Ελληνοτουρκικά, (Μαξιμαλιστές – Συμβιβαστικοί). Δια του λόγου το αληθές; Παρακολούθηση των απαραδέκτων τελευταίων συνεδριάσεων της Βουλής των Ελλήνων, στον Ιερό χώρο του Κοινοβουλίου. Κάποιοι Βουλευτές (όσοι τελικά προσέρχονται από τους 300) οι οποίοι από μόνοι τους δεν μπορούν να κάνουν τίποτε, συνέρχονται ως σύνολο για να αποφασίσουν επισήμως, “σκυλοκαυγαδίζοντες”, ότι δεν μπορούν να κάνουν τίποτε. Απογοητευτικό! Μετά από τόσες ολέθριες περιπέτειες και καταστροφικές δοκιμασίες δεν καταφέραμε «να αντικαταστήσουμε το Εγώ με το Εμείς» (Μακρυγιάννης). Εάν τάχιστα (χθες) δεν συνέλθουμε, βαρύ θα είναι το τίμημα. «Οι καιροί ου μενετοί ».

Δοξάκης Ιωάννης – Υποστράτηγος ε.α.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- 1. ΒΙΚΙΠΑΙΔΕΙΑ**
- 2. ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ 1912-1913 (ΚΩΝΣΤ. ΤΖΑΒΑΡΑΣ)**
- 3. ΙΩΑΝ. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ (Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ)**
- 4. ΙΧΝΗΛΑΤΩΝΤΑΣ ΤΟ ΧΘΕΣ (ΙΩΑΝ. ΜΠΑΚΟΥΡΟΣ)**